

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 3. september 2014 — indledt af X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-318/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 79/7/EØF — ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring — ulykkesforsikring for arbejdstagere — størrelsen af en éngangsgodtgørelse for varig skade — aktuarmæssig beregning baseret på den gennemsnitlige forventede levetid afhængig af kønnet på modtageren af nævnte godtgørelse — tilstrækkelig kvalificeret tilsidesættelse af EU-retten)

(2014/C 395/20)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

X

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 79/7/EØF af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der skal tages hensyn til den forskellige forventede levetid for mænd og kvinder som aktuarmæssigt kriterium ved beregningen af en lovbestemt social sikringsydelse, der udbetales i anledning af en arbejdsulykke, når anvendelsen af dette kriterium bevirker, at den éngangsydelse, der udbetales til en mand, er lavere end den, som en jævnaldrende kvinde i en i øvrigt tilsvarende situation ville få.
- 2) Det påhviler den forelæggende ret at vurdere, om betingelserne for, at medlemsstaten ifalder ansvar, er opfyldt. For så vidt angår spørgsmålet, om den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning udgør en »tilstrækkelig kvalificeret« tilsidesættelse af EU-retten, skal den forelæggende ret endvidere bl.a. tage hensyn til den omstændighed, at Domstolen endnu ikke har udtalt sig om, hvorvidt det ved fastsættelsen af en ydelse, der udbetales i henhold til en lovbestemt socialsikringsordning, og som er omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 79/7, er lovligt at tage hensyn til en faktor baseret på den gennemsnitlige forventede levetid i forhold til kønnet. Den forelæggende ret skal ligeledes tage hensyn til den beføjelse, som EU-lovgiver har indrømmet medlemsstaterne, og som er kommet til udtryk i artikel 5, stk. 2, i Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser og i artikel 9, stk. 1, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv. Den forelæggende ret skal desuden tage hensyn til, at Domstolen den 1. marts 2011 (C-236/09, EU:C:2011:100) fastslog, at den førstnævnte bestemmelse er ugyldig, idet den er i strid med princippet om ligebehandling af mænd og kvinder.

⁽¹⁾ EUT C 233 af 10.8.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 4. september 2014 — Burgo Group SpA mod Illochroma SA, under likvidation, Jérôme Theetten, i egenskab af kurator for Illochroma SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-327/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — insolvensbehandling — begrebet »forretningssted« — koncern — forretningssted — ret til at indlede en sekundær insolvensbehandling — kriterier — person bemyndiget til at begære indledning af en sekundær insolvensbehandling)

(2014/C 395/21)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Burgo Group SpA

Sagsøgt: Illochroma SA, under likvidation, Jérôme Theetten, i egenskab af kurator for Illochroma SA

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs skal fortolkes således, at et selskab i forbindelse med dets likvidation i en anden medlemsstat end den, hvor det har hjemsted, ligeledes kan være genstand for en sekundær insolvensbehandling i den anden medlemsstat, hvor selskabet har hjemsted, og hvor det har status af juridisk person.
- 2) Artikel 29, litra b), i forordning nr. 1346/2000 skal fortolkes således, at spørgsmålet om, hvilken person eller myndighed der har ret til at indgive begæringen om en sekundær insolvensbehandling, skal vurderes på grundlag af den nationale lovgivning i den medlemsstat, på hvis område begæringen om indledning af en sådan insolvensbehandling er indgivet. Retten til at indgive en begæring om indledning af en sekundær insolvensbehandling kan imidlertid ikke være begrænset til kun at gælde kreditorer, der er bosiddende eller har deres hjemsted i den medlemsstat, på hvis område det omhandlede forretningssted er beliggende, eller kun til de kreditorer, hvis fordring stammer fra dette forretningssteds drift.
- 3) Forordning nr. 1346/2000 skal fortolkes således, at når hovedinsolvensbehandlingen er en likvidation, er hensyntagen til hensigtsmæssighedskriterier, som foretages af den ret, der har fået forelagt en begæring om indledning af en sekundær insolvensbehandling, omfattet af den nationale lovgivning i den medlemsstat, på hvis område begæringen om indledning af denne insolvensbehandling er indgivet. Medlemsstaterne skal dog, når de fastlægger betingelserne for indledning af en sekundær insolvensbehandling, respektere EU-retten, herunder navnlig dens generelle principper samt forordningens bestemmelser.

(¹) EUT C 226 af 3.8.2013.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 4. september 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-351/13) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 1999/74/EF — artikel 3 og artikel 5, stk. 2 — opdræt af æglæggende høner — ikke-stimulusberigede bure — forbud — opdræt af æglæggende høner i bure, der ikke opfylder de krav, der følger af dette direktiv)

(2014/C 395/22)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Marcoulli og B. Schima, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved I.-K. Chalkias, E. Leftheriotou og M. Tassopoulou, som befuldmægtigede)